

3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Er forpligtelsen for leverandører og forhandlere af energirelaterede og energimærkede produkter til i deres reklame at henvide til energieffektivitetsklassen og de tilgængelige effektivitetsklasser fuldstændigt suspenderet, indtil de nye delegerede retsakter træder i kraft?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4.7.2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT 2017, L 198, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Satversmes tiesa (Letland) den 12. december 2022 — 1Dream OÜ, DS, DL, VS og JG mod Latvijas Republikas Saeima

(Sag C-767/22)

(2023/C 94/25)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Satversmes tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: 1Dream OÜ, DS, DL, VS og JG

Sagsøgt: Latvijas Republikas Saeima

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national bestemmelse, hvorefter en national ret træffer afgørelse om konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i en særskilt sag vedrørende de ulovligt opnåede formuegoder, som er adskilt fra hovedstraffesagen, hvori det fastslås, at der er begået en strafbar handling, og en person er fundet skyldig heri, idet der i den særskilte procedure træffes afgørelse om konfiskation på grundlag af materiale udskilt fra straffesagen, omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2014/42 (¹), navnlig artikel 4, og for rammeafgørelse 2005/212 (²), navnlig artikel 2?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal bestemmelsen om aktindsigt i materiale i sagen vedrørende ulovligt opnåede formuegoder da anses for at være i overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang som fastsat i chartrets artikel 47 og i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2014/42?
- 3) Skal princippet om EU-rettens forrang fortolkes således, at dette princip er til hinder for, at en medlemsstats forfatningsdomstol, hvor der er anlagt et søgsmål om forfatningsstridighed til prøvelse af en national bestemmelse, som er fundet uforenelig med EU-retten, erklærer, at retssikkerhedsprincippet finder anvendelse, og at denne bestemmelses retsvirkninger består for så vidt angår den periode, hvor bestemmelsen var i kraft?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3.4.2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT 2014, L 127, s. 49).

(²) Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24.2.2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT 2005, L. 68, s. 49).

Sag anlagt den 16. december 2022 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-768/22)

(2023/C 94/26)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Armati og P. Caro de Sousa, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49, stk. 1, i direktiv 2005/36/EF, bilag VI til dette direktiv og direktivets artikel 59, stk. 3, samt artikel 45 TEUF, 49 TEUF og 56 TEUF, idet denne medlemsstat har opretholdt artikel 2 i Lei n.º 25/2018 de 14 de junho (lov nr. 25/2018 af 14.6), hvorved nr. 7) blev føjet til artikel 25 i Lei 31/2009 de 3 de julho (lov 31/2009 af 3.7), som affattet ved Lei n.º 40/2015 (lov nr. 40/2015), og hvorefter »[D]e indehavere af et eksamensbevis som civilingeniør i henhold til bilag VI til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF⁽¹⁾ af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som affattet ved direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013, der påbegyndte deres uddannelse i løbet af de i nævnte bilag omhandlede studieår, og som inden for rammerne af bestemmelserne i Decreto n.º 73/73, de 28 de fevereiro [(dekret nr. 73/73 af 28.2.1973)] godtgør, at de mellem den 1. november 2009 og den 1. november 2017 har præsenteret et kommunalt godkendt arkitekturprojekt, kan udarbejde de projekter, der er specifikt fastsat i ovennævnte dekret, på de i sidstnævnte fastsatte betingelser og under iagttagelse af de gældende lovbestemmelser for denne virksomhed, forudsat at de opfylder de i denne lov fastsatte forpligtelser, og de i givet fald kan føre bevis herfor over for de kompetente administrative myndigheder«.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De ingeniører, hvis eksamensbeviser er opregnet i bilag VI til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, er blevet indrømmet en ret til at gennemføre arkitekturprojekter i hele Den Europæiske Union (»erhvervede rettigheder«). Ingeniørerne må kun benytte sig af de erhvervede rettigheder, såfremt de senest blev uddannet i det studieår, der er angivet i bilag VI til direktivet.

I 2018 vedtog Den Portugisiske Republik en lov (Lei n.º 25/2018 de 14 de junho de 2018 (lov nr. 25/2018 af 14.6.2018)), der i væsentlig grad har begrænset disse ingeniørers erhvervede rettigheder, adgangen til arkitekt erhvervet og den frie bevægelighed for personer. Navnlig indebærer den nævnte lovs artikel 2, at:

- a. de erhvervede rettigheder begrænses til de ingeniører, der havde påbegyndt deres uddannelse i løbet af de studieår, som er angivet i direktivet, hvorved alle de civilingeniører, der havde påbegyndt deres uddannelse i løbet af tidligere studieår, nægtes muligheden for at udøve deres erhvervede rettigheder, og at
- b. der på diskriminerende vis og uden noget som helst grundlag i direktivet er blevet indført et krav om, at civilingeniørerne — for at gennemføre et arkitekturprojekt — mellem den 1. november 2009 og den 1. november 2017 skal have præsenteret et arkitekturprojekt, som er kommunalt godkendt. Dette krav er særligt svært at opfylde, for så vidt som de portugisiske myndigheder siden 2015 systematisk har givet afslag på arkitekturprojekter, der præsenteres af ingeniører med erhvervede rettigheder i henhold til direktiv 2005/36/EF.

Den 24. januar 2019 fremsendte Kommissionen en åbningskrivelse til Den Portugisiske Republik. Den 29. februar 2020 fremsendte Kommissionen herefter en begrundet udtalelse til Den Portugisiske Republik, som denne ikke har besvaret.

⁽¹⁾ EUT 2005, L 255, s. 22.

Appel iværksat den 23. december 2022 af Trebor Robert Bilkiewicz til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. oktober 2022 i sag T-273/21 — The Bazooka Companies mod EUIPO

(Sag C-783/22 P)

(2023/C 94/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Trebor Robert Bilkiewicz (ved advokat P. Ratnicki-Kiczka)